

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ 15α - 105 57 Α Θ Η Ν Α

ΤΗΛ: 210 32 36 547 - 210 32 45 375 - 210 32 21 316 - 210 32 32 582

FAX: 210 32 31 977 - 210 33 12 760 - 210 32 38 981

http: // www.doe.gr — e-mail:secretariat@doe.gr

Αριθ. Πρωτ. 1104

Αθήνα 21/5/2012

Προς

Τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

**Θέμα: Οριστική Ημερήσια Διάταξη 81^{ης} Γ.Σ. του κλάδου –
Έκθεση Πεπραγμένων Συνδικαλιστικής χρονιάς 2011-2012**

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Σύμφωνα με το άρθρο 35 του καταστατικού της Δ.Ο.Ε., σας αποστέλλουμε την **Οριστική Ημερήσια Διάταξη της 81^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου**, καθώς και την **έκθεση πεπραγμένων της συνδικαλιστικής χρονιάς 2011-12** για συζήτηση και έγκριση από τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων σας.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος

Ο Γενικός Γραμματέας

Μαντάς Κομνηνός

Πετράκης Σταύρος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ 15α - 105 57 Α Θ Η Ν Α

ΤΗΛ: 210 32 36 547 - 210 32 45 375 - 210 32 21 316 - 210 32 32 582

FAX: 210 32 31 977 - 210 33 12 760 - 210 32 38 981

http://www.doe.gr — e-mail:secretariat@doe.gr

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ **81ης Γενικής Συνέλευσης** **22 - 24 Ιουνίου 2012**

Θ Ε Μ Α Τ Α

Θέμα 1ο : ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ-ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- Προϋπολογισμός χρήσης 2012 – 2013
- Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

ΘΕΜΑ 2ο : ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2012-2013

Εκτίμηση τρέχουσας κατάστασης

Οι Έλληνες εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι βιώνουν καταστάσεις οικονομικής εξαθλίωσης, βλέποντας τις αποδοχές τους να εξανεμίζονται και ταυτόχρονα νέοι φόροι και χαράτσια να απειλούν την προσωπική και οικογενειακή τους επιβίωση.

Οι στρατιές των ανέργων αυξάνονται επικίνδυνα, με τη νέα γενιά να είναι καταδικασμένη στη φτώχεια και την εξαθλίωση και να αναζητά διέξοδο με τη φυγή στο εξωτερικό.

Ο Έλληνας Εκπαιδευτικός, για πολλά χρόνια ο χειρότερα αμειβόμενος δημόσιος υπάλληλος, έχει υποβαθμιστεί ακόμη περισσότερο. Ο μισθός των 630€ του νέου Εκπαιδευτικού μόνο ως προνοιακό επίδομα μπορεί να χαρακτηριστεί και όχι ως αποδοχές για αξιοπρεπή διαβίωση. Καθώς μάλιστα είναι υποχρεωμένος για πολλά χρόνια να εργαστεί εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι του, είναι καταδικασμένος στην απόλυτη εξαθλίωση.

Η Εκπαίδευση στην πατρίδα μας είναι το μεγάλο θύμα των μνημονιακών πολιτικών βιώνοντας μια πρωτοφανή περίοδο όπου ακόμη και «αυτονόητες ανάγκες» έχουν μπει στη μέγγενη των περικοπών (χωρίς βιβλία μέχρι το Φλεβάρη, χωρίς

θέρμανση στην καρδιά του χειμώνα, Εκπαιδευτικοί που είναι αναγκασμένοι να αγοράζουν ακόμη και τις κιμωλίες) ενώ ταυτόχρονα δεκάδες τιμωρητικές διατάξεις κάνουν ακόμη δυσκολότερη τη ζωή των Εκπαιδευτικών (2ετής υποχρεωτική παραμονή στην οργανική, περιορισμένες μεταθέσεις και αποσπάσεις, αναστολή των μισθολογικών και βαθμολογικών προαγωγών, συνέχιση της επιστημονικής υποβάθμισης, απουσία ουσιαστικής και οργανωμένης επιμόρφωσης κ.ά.)

Το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα, τα δύο τελευταία χρόνια, έδωσε σημαντικές μάχες που είχαν ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση της κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης σε ευρύτερα τμήματα των εργαζομένων και γι αυτό πρέπει να συνεχίσει με πιο έντονο, συντονισμένο και αποφασιστικό τρόπο να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική, συνεχίζουμε και εντείνουμε τους συλλογικούς μας αγώνες. Τώρα είναι η εποχή των εργαζομένων, να αγωνιστούν για την επιβολή των δικών τους αναγκών και δικαιωμάτων ενάντια στην πιο ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Ταυτόχρονα πρέπει να πιστέψουμε ότι υπάρχει ελπίδα για τους Εκπαιδευτικούς και το λαό και ότι αξίζει ν' αγωνιστούμε γι' αυτήν. Πρέπει επομένως να προωθήσουμε με υπομονή, σοβαρότητα και συνέπεια κοινές κινηματικές δράσεις τόσο κεντρικά όσο και περιφερειακά. Η αναγκαιότητα για μαζικούς – ενωτικούς αγώνες όλων των εργαζομένων καθώς τα προβλήματα είναι κοινά, είναι επιτακτική.

Έχουμε χρέος να σπάσουμε το κλίμα τρομοκράτησης των εργαζόμενων, ότι δηλαδή εάν δεν υποταχτούν, τους περιμένουν χειρότερες μέρες. Οφείλουμε να συμβάλουμε με τη δράση μας ώστε οι εργατικοί και κοινωνικοί αγώνες της επόμενης περιόδου να έχουν ξεκάθαρους πολιτικούς στόχους, για την ανατροπή αυτής της πολιτικής και όσων την εφαρμόζουν.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εισηγείται στις Γ.Σ. των Συλλόγων:

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

A) Οικονομικά

α) Δαπάνες για την Παιδεία

Το αίτημα για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο ύψος του 5% επί του Α.Ε.Π., ως πρώτο βήμα προσέγγισης του Ευρωπαϊκού Μέσου Όρου, **ιεραρχείται ως πρώτο στις διεκδικήσεις μας**. Κι αυτό γιατί πιστεύουμε ότι οι δαπάνες που διατίθενται από τον προϋπολογισμό για την Παιδεία **έχουν άμεση σχέση με την ποιότητά της**.

Η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία θα διασφάλιζε σύγχρονες υποδομές, εκσυγχρονισμό αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, καθώς και προγραμμάτων σπουδών, καινοτόμα προγράμματα και στήριξη της έρευνας, υψηλού επιπέδου

εκπαιδευτικούς και προπάντων στήριξη της Δημόσιας Δωρεάν παρεχόμενης Εκπαίδευσης ως ανταπόδοση της φορολόγησης του Έλληνα πολίτη, καθιστώντας τη χώρα μας κέντρο εκπαίδευσης της ευρύτερης περιοχής.

Σήμερα η συνεχιζόμενη μείωση των δαπανών για την Παιδεία **συνεπάγεται τη συρρίκνωση των Πολιτικών Αντισταθμιστικής Αγωγής** (Ολοήμερο Σχολείο, Τάξεις Υποδοχής, Τμήματα Ένταξης, Ενισχυτική Διδασκαλία, αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό κ.λ.π.) και γενικότερα της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Με τον προϋπολογισμό του 2012 η κυβέρνηση μείωσε ακόμη περισσότερο τις δαπάνες για την Παιδεία, στο 2,35% του Α.Ε.Π.

Έτσι και φέτος οι διορισμοί εκπαιδευτικών προβλέπεται να είναι μηδενικοί.

Οι δαπάνες για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων **θα είναι ανύπαρκτες.**

Το πρόγραμμα **σχολικής στέγης** για μια άλλη χρονιά θα είναι παγωμένο μιας και δεν προβλέπεται ούτε 1 Ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Οι προσλήψεις αναπληρωτών θα είναι μόνο μέσω προγραμμάτων ΕΣΠΑ.

60.000 νήπια θα παραμείνουν εκτός δημόσιου νηπιαγωγείου.

Χωρίς τα απαραίτητα κονδύλια δεν μπορούν να ικανοποιηθούν μια σειρά από αιτήματα που συντελούν στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ,
- Ορθολογική κατανομή των κοινοτικών πόρων ιδιαίτερα για θεσμούς που αφορούν στην Π.Ε., τη σημασία και την αξία της οποίας όλοι αναγνωρίζουν και αποδέχονται.

β) Οικονομικά Εκπαιδευτικών

Η ψήφιση από την κυβέρνηση του Νέου Μισθολογίου (ν.4024/2011) στη Βουλή, **επιβεβαίωσε ακόμη και τους χειρότερους εφιάλτες του κόσμου της εργασίας.**

Οι εκπαιδευτικοί – οι χειρότερα αμειβόμενοι δημόσιοι υπάλληλοι – βλέπουν τους ήδη πενιχρούς μισθούς τους να εξανεμίζονται.

Ο μισθός του νεοδιόριστου, χωρίς προηγούμενη εργασία στο δημόσιο γίνεται 660€ το μήνα (577€ για όσους εργάζονται για πρώτη φορά στο Δημόσιο και έχουν κρατήσεις ΙΚΑ), ενώ οι νέες τραγικές μειώσεις φτάνουν μέχρι το 35% του μισθού ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας. Όλα αυτά προστίθενται στις μειώσεις του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος στις περικοπές των επιδομάτων και στα αλληπάλληλα χαράτσια που **έχουν φέρει τους εκπαιδευτικούς κάτω από τα όρια της εξαθλίωσης.**

Ταυτόχρονα το νέο βαθμολόγιο με τις διαρκείς αξιολογήσεις, την προαγωγή την οποία θα παίρνουν ελάχιστοι εργαζόμενοι (ποσοστό που φτάνει στο 30%) και όχι το σύνολο των υπαλλήλων, καθώς και την αύξηση των βαθμών, δημιουργεί ένα ασφυκτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα πρέπει να λειτουργήσει ο εκπαιδευτικός και με

σαφή πρόθεση να προάγονται βαθμολογικά και μισθολογικά μόνο οι αρεστοί του συστήματος.

Διεκδικούμε:

- **Μισθούς αξιοπρεπούς διαβίωσης για τον εκπαιδευτικό.**
- **Άμεση και ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών στα εισαγωγικά κλιμάκια.**
- **Απόσυρση όλων των μνημονιακών περικοπών.**
- Αφορολόγητο στα 12.000€.
- Ουσιαστική αύξηση της υπερωριακής αποζημίωσης.
- Υπερωριακή αποζημίωση στους εκπαιδευτικούς (ΚΠΕ, περιβαλλοντικής, κλπ.) που προσφέρουν διδακτικό έργο, πέρα από το προβλεπόμενο υποχρεωτικό ωράριό τους.
- **Κατάργηση του Νόμου 4024/2011**

Β) Προσχολική Αγωγή

Η προσχολική αγωγή όμηρος μιας πολιτικής χρόνων, συνεχίζει να απαξιώνεται με την ολοκληρωτική έλλειψη προγραμματισμού αλλά και δράσης από την πλευρά του Υπουργείου.

Η προσχολική αγωγή αποτελεί το θεμέλιο λίθο του εκπαιδευτικού συστήματος με τα πρώτα χρόνια στο σχολείο να καθορίζουν σε σημαντικό βαθμό την πορεία και την εξέλιξη των μαθητών. Η εκπαιδευτική πολιτική και ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός αν φιλοδοξούν να φέρουν αλλαγές και να εξυγιάνουν το πραγματικά «άρρωστο» εκπαιδευτικό μας σύστημα, πρέπει να ξεκινούν με την οργάνωση στη βάση. Απαιτείται λοιπόν στόχευση, προγραμματισμός και θεσμικές ρυθμίσεις για την ουσιαστική οργάνωση και συγκρότηση του νηπιαγωγείου. **Το νηπιαγωγείο που οραματίζεται ο κλάδος των εκπαιδευτικών, μπορεί να γίνει πραγματικότητα.**

Οι νηπιαγωγοί καθημερινά έρχονται αντιμέτωποι με:

- **Χώρους ακατάλληλους**, που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του προγράμματος σπουδών και στις ανάγκες εκπαιδευτικών και μαθητών.
- **Έλλειψη οικονομικών πόρων** για την κάλυψη ακόμη και των στοιχειωδών λειτουργικών αναγκών.
- **Μεγάλο αριθμό παιδιών ανά τμήμα**, χωρίς να υπολογίζονται τα ιδιαίτερα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά αυτής της ηλικίας.
- Η ευθύνη για την οργάνωση και τη λειτουργία της σχολικής μονάδας γίνεται από την προϊσταμένη νηπιαγωγό **χωρίς μείωση του διδακτικού ωραρίου** όπως γίνεται στους διευθυντές των σχολείων.

Το Δημόσιο Νηπιαγωγείο βρίσκεται σε μια πολύ κρίσιμη φάση της διαδρομής του. Η προσχολική αγωγή, σύμφωνα με όλες τις έρευνες, είναι καθοριστική για τη μετέπειτα μορφωτική πορεία του παιδιού. Γι' αυτό και **επιμένουμε στη δίχρονη**

υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Η υποχρεωτικότητα αυτή σε συνδυασμό με την αναβάθμιση και του κοινωνικού ρόλου του νηπιαγωγείου, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, αποφασιστικά το οξύτατο και δυσεπίλυτο πρόβλημα των εργαζομένων γονέων, ενώ ταυτόχρονα, με την εκπόνηση νέων προγραμμάτων, θα καταστεί δυνατή η αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- **Ενιαίο δεκατετράχρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό** για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης: Νηπιαγωγείο – Δημοτικό – Γυμνάσιο – Λύκειο.
- **Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή** για όλα τα παιδιά ηλικίας 4-6 χρονών, στα Δημόσια Νηπιαγωγεία.
- **Κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου** των Νηπιαγωγών.
- Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της προσχολικής αγωγής και όπου υπάρχει η δυνατότητα να ιδρύονται πολυδύναμες μονάδες νηπιαγωγείων, με αλλαγή του νομικού πλαισίου ώστε να υπάρχει δυνατότητα.
- Οι Διευθύντριες των Νηπιαγωγείων να επιλέγονται με τα ίδια κριτήρια που επιλέγονται και οι Διευθυντές των Δημοτικών Σχολείων.
- Τα ολοήμερα Νηπιαγωγεία να λειτουργούν μέσα από τις **κατάλληλες κτιριακές και υλικοτεχνικές υποδομές, με το κατάλληλο βοηθητικό προσωπικό** και με μειωμένο **αριθμό νηπίων, δηλαδή από τα 25 που προβλέπεται σήμερα στα 15.**
- **Διαρκή επιμόρφωση** των Νηπιαγωγών.
- Ειδική **μέριμνα για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες** κατά τη διάρκεια της φοίτησής τους στα Νηπιαγωγεία.
- Να καταργηθούν όλες εκείνες οι υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες πριμοδοτούν τα ιδιωτικά και δημοτικά Νηπιαγωγεία. Όλα τα νήπια στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο. Κανένα νήπιο σε ιδιωτικό νηπιαγωγείο.
- Ίδρυση νέων Νηπιαγωγείων και το **διορισμό των απαιτούμενων Νηπιαγωγών.**
- Όχι στην «αποκέντρωση» του Νηπιαγωγείου σε δημοτικούς ή ιδιωτικούς οργανισμούς εκπαίδευσης.

Γ) Υγειονομική περίθαλψη

Τα αντιλαϊκά – αντικοινωνικά μέτρα της Κυβέρνησης και της Τρόικας στερούν ακόμη και τα πλέον αυτονόητα, όπως το κοινωνικό κράτος και τη δωρεάν υγειονομική περίθαλψη από τους εργαζόμενους.

Η ενοποίηση από τις αρχές του χρόνου των ασφαλιστικών Οργανισμών που παρέχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους εργαζόμενους (ΟΠΑΔ, ΙΚΑ, ΟΑΕΕ και ΟΓΑ), έχει κυριολεκτικά διαλύσει και τις ελάχιστες δυνατότητες που υπήρχαν για αξιοπρεπή αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζουμε.

Οι συμβεβλημένοι με το νέο Οργανισμό (ΕΟΠΥΥ) γιατροί, όλων των ειδικοτήτων, πανελλαδικά, δεν ξεπερνούν τις 5.000, αριθμός που σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να καλύψει τα εκατομμύρια ασφαλισμένους του Οργανισμού. Σε πολλούς νομούς της Ελλάδας, υπάρχει μόνο ένας γιατρός συγκεκριμένης ειδικότητας προκειμένου να καλύψει τις δεκάδες χιλιάδες ασφαλισμένους της περιοχής του.

Ο κάθε συμβεβλημένος γιατρός έχει μέγιστο αριθμό επισκέψεων ασφαλισμένων του ΕΟΠΥΥ, μέχρι 10 την ημέρα ή 50 την εβδομάδα. Με τη συμπλήρωση του αριθμού αυτού, δεν του επιτρέπεται να «μπει» στο σύστημα και έτσι ο ασθενής πρέπει να πληρώσει. Επίσης, επίσκεψη σε μη συμβεβλημένους γιατρούς δεν καλύπτεται από τον Οργανισμό και πρέπει και πάλι ο ασθενής να πληρώσει. Η ίδια κατάσταση επικρατεί και στη χορήγηση φαρμάκων, καθώς οι μη συμβεβλημένοι γιατροί, δεν έχουν τη δυνατότητα συνταγογράφησης για τους ασφαλισμένους του ΕΟΠΥΥ.

Η κατάσταση, όπως διαμορφώνεται μετά την ενοποίηση των ασφαλιστικών οργανισμών αντί να βελτιώσει, επιδεινώνει περαιτέρω τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι καθώς έρχεται να προσθέσει προβλήματα στην ήδη ανεπαρκή περίθαλψη σε τομείς της υγείας όπως η οδοντιατρική. Οι ρυθμίσεις αυτές έχουν φέρει σε πλήρη απόγνωση τους εκπαιδευτικούς και ιδιαίτερα όσους ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες οι οποίοι είναι απολύτως «εξαρτημένοι» από το σύστημα υγείας.

Όλοι εμείς, που έχουμε υποστεί την πιο βάρβαρη επίθεση στις αποδοχές μας, εξακολουθούμε να καταβάλλουμε ανελλιπώς τις εισφορές μας για υπηρεσίες που ουσιαστικά δεν μας παρέχονται. Σε μια σύγχρονη κοινωνία, η πιο απάνθρωπη πολιτική, είναι αυτή που στερεί από τους εργαζόμενους το αγαθό της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Διεκδικούμε:

- **Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους τους εργαζόμενους.**
- **Κατάργηση της «συμμετοχής» των εργαζομένων για φάρμακα και εξετάσεις.**

Δ) Αξιολόγηση

Το νέο μισθολόγιο – φτωχολόγιο (Ν. 4024/2011) της εξαθλίωσης συνδέει τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη με την αξιολόγηση. Θέτει φραγμούς με μια σειρά από αυθαίρετες ποσοστώσεις, ανοίγοντας – μέσω της αξιολόγησης – και τον καιιάδα των απολύσεων.

Είναι εμφανής ο στόχος να απαλλαγεί το κράτος από τις διαχρονικές του ευθύνες και να υποδειχθεί ως μοναδικός υπαίτιος των προβλημάτων της εκπαίδευσης ο εκπαιδευτικός, ο οποίος θα πρέπει να είναι και ευχαριστημένος με τα ψίχουλα που του παρέχουν ως ανταμοιβή για την προσφορά του.

Στο νέο σχολείο που προετοιμάζεται ο εκπαιδευτικός εκτός από ενδεής θα πρέπει να είναι πειθήνιος και υποταγμένος. Απόλυτα χειραγωγημένος από την κεντρική εξουσία και απόλυτα μόνος από υπεράσπιση. Όλο αυτό το αυταρχικό, αντιεκπαιδευτικό πλέγμα, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό από κανένα. Υπάρχει μια ξεκάθαρη απάντηση όλων: **Φτάνει πια, ως εδώ.**

Οι εκπαιδευτικοί δεν αποδέχονται τον εργασιακό μεσαίωνα που τους επιβάλλουν. Με αυτό το περιβάλλον και αυτά τα δεδομένα αρνούνται να παραδοθούν ως εξιλαστήρια θύματα της κακοδαιμονίας της ελληνικής εκπαίδευσης.

Ο Κλάδος των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με αποφάσεις των Γενικών του Συνελεύσεων έχει ταχθεί καθαρά υπέρ της αυτοαξιολόγησης του εκπαιδευτικού και της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. **Μιας αξιολόγησης που καμιά σχέση δεν έχει με τις εξαγγελίες της κυβέρνησης.**

Η αξιολόγηση που προτείνουμε πρέπει να λειτουργεί ως ανατροφοδοτικός μηχανισμός της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Να αξιολογεί το σύνολο των εμπλεκόμενων στην εκπαιδευτική διαδικασία (**υποδομές, αναλυτικά προγράμματα, βιβλία, επιμόρφωση, συνθήκες άσκησης εκπαιδευτικού έργου**), να κινείται στους άξονες προγραμματισμός, στοχοθεσία, παρακολούθηση και αξιολόγηση από συλλογικά όργανα (Σύλλογος Διδασκόντων σε συνεργασία με το Σχολικό Σύμβουλο), να έχει στόχο την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου και τη βελτίωση του εκπαιδευτικού και **σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να ταυτίζεται με τη διαδικασία βαθμολογικής κατάταξης και μισθολογικής εξέλιξης.** Η διαδικασία της αξιολόγησης οφείλει να απαντά στα εξής ερωτήματα : 1. Τι προγραμματίζεται. 2. Πώς εφαρμόζεται, αυτό που προγραμματίζεται, στην πράξη. 3. Τι αξιολογείται. 4. Πώς αποτιμάται το τελικό αποτέλεσμα. 5. Ποιες πρωτοβουλίες πρέπει να αναληφθούν για τη βελτίωση τις προσπάθειας. Για μας η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου αφορά εκείνη τη διαδικασία που θα συνδέει το προϊόν της αξιολόγησης, είτε της σχολικής μονάδας, είτε της ευρείας περιφέρειας με μέτρα διορθωτικά τόσο σε οικονομική κατεύθυνση όσο και σε διδακτική και παιδαγωγική. Η διαρκής επιμόρφωση, η πλήρης υλικοτεχνική υποδομή, ο συμβουλευτικός ρόλος των στελεχών της εκπαίδευσης και μόνο, είναι κάποιες από τις δικλίδες που ασκούν προωθητικό ρόλο στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Ο εκπαιδευτικός και το έργο του δεν κρίνονται από μονοπρόσωπα αλλά από συλλογικά όργανα, το δε αποτέλεσμα της κρίσης σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι προϊόν αποκλειστικά αξιολογικής έκθεσης και **δε είναι δυνατό να χρησιμοποιείται ως πειθαρχικό μέτρο και να συνδέεται με την υπηρεσιακή, μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη του εκπαιδευτικού.** Τόσο στον προγραμματισμό, στο σχεδιασμό και στην αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου βασική και καθοριστική είναι η συμμετοχή του Συλλόγου Διδασκόντων σε συνεργασία με το σχολικό Σύμβουλο.

Εκείνο που πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους και ιδιαίτερα από τα εμπλεκόμενα μέρη είναι, ότι για να εφαρμοστεί και ιδιαίτερα να πετύχει ένα

σύστημα αξιολόγησης, πρέπει να συζητηθεί και να τύχει της αποδοχής τόσο από την πλευρά των αξιολογητών, όσο και των αξιολογούμενων. Από το προϊόν της αξιολογικής διαδικασίας πρέπει να προκύπτει όφελος, ποιότητα και αναβάθμιση της ίδιας της εκπαίδευσης.

Υπάρχει κατηγορηματική διαφωνία με τα νομοθετήματα των τελευταίων χρόνων (Ν. 3848/10, Ν. 4024/11) γιατί είναι φανερό ότι στόχος τους δεν είναι η αναβάθμιση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου αλλά η χειραγώγηση των εκπαιδευτικών η κατηγοριοποίηση των σχολείων και σε τελική ανάλυση η δημιουργία εκείνων των συνθηκών που θα μετατρέπουν τον εκπαιδευτικό σε ένα φοβισμένο και άβουλο όργανο που άκριτα και κάτω από τον φόβο τιμωρητικών διατάξεων θα εφαρμόζει όσα του επιβάλλονται.

Οι προθέσεις της κυβέρνησης, φανερώνουν ότι επιθυμούν, η αξιολόγηση στην εκπαίδευση να αφορά μόνο τον εκπαιδευτικό και να έχει αυστηρά ελεγκτικό διοικητικό χαρακτήρα απαλλάσσοντας την Πολιτεία από τις τεράστιες ευθύνες της. Ο εκπαιδευτικός αντιμετωπίζεται ως αυτός που ανά πάσα στιγμή χρειάζεται πολλαπλούς αξιολογητές, σχολικό σύμβουλο και διευθυντή με τη δαμόκλειο σπάθη πάνω από το κεφάλι του για να αποδώσει.

Η πραγματικότητα όμως αποδεικνύει ότι **η Πρωτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας λειτουργεί κυρίως χάρη στην ευσυνειδησία και το φιλότιμο του Έλληνα εκπαιδευτικού**. Τα σχολεία λειτουργούν, σήμερα, με σοβαρές ελλείψεις στα βιβλία, χωρίς χρήματα, χωρίς πετρέλαιο, με εκπαιδευτικούς που είναι οικονομικά εξαθλιωμένοι και που η Κυβέρνηση θέλει να είναι υποταγμένοι και να μην προβάλλουν αντιστάσεις. **Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι, όπως και στο παρελθόν πράξαμε, θα ακυρώσουμε δυναμικά στην πράξη οποιαδήποτε προσπάθεια για αξιολόγηση – κατηγοριοποίηση και τιμωρία των εκπαιδευτικών και των σχολείων.**

Διεκδικούμε:

- **Ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη.**
- **Κατάργηση του νομικού πλαισίου Ν. 3848/10 και 4024/11 για την αξιολόγηση.**
- **Καμία κατηγοριοποίηση μαθητών και σχολείων.**
- **Καμία Αξιολόγηση – χειραγώγηση των εκπαιδευτικών.**

Ε) Μετεκπαίδευση - Διδασκαλεία

Η επιστημονική γνώση εξελίσσεται με ραγδαίο τρόπο, και η σύνθετη κοινωνικοπολιτισμική πραγματικότητα επαναπροσδιορίζει διαρκώς την έννοια της εκπαίδευσης και το ρόλο του σχολείου. Η μετεκπαίδευση δεν μπορεί να συρρικνωθεί για να εξυπηρετήσει στενές, καθαρά εργαλειακού - χρηστικού τύπου προσεγγίσεις της διδασκαλίας και της μάθησης. Αντίθετα, η μετεκπαίδευση οφείλει να συμβάλει στην

καλλιέργεια της κριτικής και αναστοχαστικής στάσης του/της εκπαιδευτικού απέναντι στον πολυδιάστατο χαρακτήρα της διαρκώς μεταβαλλόμενης κοινωνίας, στη διεύρυνση της ικανότητάς του/της να αξιοποιεί τις νέες επιστημονικές γνώσεις για να αποδομεί διαρκώς τα πλαίσια αναφορών με τα οποία λειτουργεί, στην κατάκτηση δεξιοτήτων για την επιλογή αποτελεσματικών λύσεων-απαντήσεων στις προκλήσεις που η σύνθετη σχολική πραγματικότητα προβάλλει.

Τονίζουμε την ανάγκη να διατηρηθεί ο δημόσιος ακαδημαϊκός χαρακτήρας της μετεκπαίδευσης των εκπαιδευτικών. Υποστηρίζουμε ότι κάθε προσπάθεια μετεκπαίδευσης των εκπαιδευτικών για να έχει εχέγγυα επιστημονικής εγκυρότητας δεν μπορεί να υλοποιείται από άλλο φορέα παρά μόνο από το Πανεπιστήμιο, το οποίο αποτελεί και τον κατ' εξοχήν χώρο ανάπτυξης της έρευνας και της διδασκαλίας σε συνθήκες αυτοτέλειας και ελευθερίας.

Τασσόμαστε υπέρ της διατήρησης της μετεκπαίδευσης, η οποία μπορεί να συνυπάρχει με (αλλά όχι να αντικατασταθεί από) προγράμματα ευέλικτης επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Η ευρύτητα του σκοπού της μετεκπαίδευσης όπως έχει διατυπωθεί στο Νόμο διατηρείται, ενώ ενισχύεται ο ηγετικός, κριτικός και αναστοχαστικός ρόλος του/της εκπαιδευτικού στο σύγχρονο σχολείο. Πιστεύουμε ότι η αναβάθμιση του ρόλου του/της εκπαιδευτικού ως διανοούμενου και ως φορέα αλλαγής στη σχολική μονάδα και την κοινωνία δεν μπορεί να επιτευχθεί με βραχύχρονα προγράμματα κατάρτισης καθαρά χρηστικού χαρακτήρα, παρά με ακαδημαϊκού χαρακτήρα μετεκπαίδευση που ανατροφοδοτεί και εμπλουτίζει την ήδη αποκτηθείσα διδακτική εμπειρία του εκπαιδευτικού.

Κάθε προσπάθεια αναβάθμισης του θεσμού των Διδασκαλείων –και κατ' επέκταση του δημόσιου σχολείου- δεν μπορεί παρά να κινείται προς την κατεύθυνση ενίσχυσης της διασύνδεσης των Διδασκαλείων με την τοπική κοινωνία και να ενισχύει το γόνιμο διάλογο μεταξύ των δύο κοινοτήτων, του Πανεπιστημίου και του Σχολείου.

Διεκδικούμε:

- **Τη διατήρηση της διετούς μετεκπαίδευσης και την αναβάθμισή της με παράλληλο άνοιγμα για όλες τις ειδικότητες Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.**
- Να ιδρυθούν Διδασκαλεία μετεκπαίδευσης και στα υπόλοιπα Παιδαγωγικά Τμήματα της χώρας (τις προβλέπει ο Ν.2327/95)
- Το ΥΠΔΒΜΘ να ενθαρρύνει στηρίζοντας με κάθε τρόπο (οικονομική ενίσχυση, Διδακτικό Προσωπικό με μόνιμα μέλη ΔΕΠ, υλικοτεχνική υποδομή κ.α.) τα Π.Τ. προς την κατεύθυνση αυτή.
- Η μετεκπαίδευση να διατηρήσει και διευρύνει το μαζικό της χαρακτήρα με αύξηση του αριθμού των εισαγομένων στα διδασκαλεία αλλά και με ουσιαστική συμμετοχή των μετεκπαιδευόμενων στην κατάρτιση των προγραμμάτων.

- Απαιτείται αναβάθμιση της μετεκπαίδευσης, τόσο ως προς το επίπεδο των σπουδών με τη δημιουργία κατευθύνσεων (οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης - Ειδική Αγωγή - Νέες τεχνολογίες στην Εκπαιδευτική διαδικασία - Παιδαγωγική - Ψυχολογία).
- Η διαδικασία επιλογής των Εκπαιδευτικών για τη μετεκπαίδευση να πραγματοποιείται με αδιάβλητο διαγωνισμό, με ευθύνη του ΥΠΔΒΜΘ σε συνεργασία με τα Π.Τ. τους τοπικούς Συλλόγους και τη Δ.Ο.Ε.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. λαμβάνοντας υπόψη του τη γενικότερη πολιτική κατάσταση της χώρας (προκήρυξη νέων εκλογών, υπηρεσιακή κυβέρνηση) δεν καταθέτει συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης προς τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων. Συγκεκριμένη πρόταση, για τις δράσεις του κλάδου, από το Σεπτέμβρη του 2012, θα διατυπωθεί μετά από επανεκτίμηση της κατάστασης και μετά το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης συνεκτιμώντας και τις αποφάσεις των Συνελεύσεων Μαΐου - Ιουνίου. Σε κάθε περίπτωση η εκφρασμένη βούληση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είναι η συνέχιση και δυνάμωμα του κοινού αγώνα όλων των εργαζομένων, για ανατροπή των πολιτικών των μνημονίων και των περικοπών.

Ο Πρόεδρος

Μαντάς Κομνηνός

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Γενικός Γραμματέας

Πετράκης Σταύρος